

Κατ' αρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω που μου δίνεται η ευκαιρία να προλογίσω το ντοκιμαντέρ για την πολύ πολύ αγαπημένη μπάντα των Αέρα Πατέρα, μια από τις μεγαλύτερες ελευθεριακές underground μπάντες της Αθηναϊκής μουσικής σκηνής. Μία μπάντα που έχει να κάνει περισσότερο με το υγρό στοιχείο (κατά την άποψή μου) παρά με τον αέρα, μια και οι μουσικοί που την πλαισιώνουν λειτουργούν σαν συγκοινωνούντα δοχεία και η φιλοσοφία τους εφαρμόζει όπως και το νερό σε οποιοδήποτε σχήμα την δεχτεί. Ωστόσο ας αφήσουμε την παγίδα του υποκειμενισμού και ας πάμε στην μέθοδο της καθαρής έρευνας και στον χώρο της επιστήμης. Οι Αέρα Πατέρα λοιπόν, είναι ένα καθαρά **μετα** βυζαντινό φωνητικό σύνολο διαλογισμού πάνω στην αυτοσχεδιαζόμενη φόρμα, ενώ υπήρξαν βέροι συνθέτες πριν ακόμη συστηθούν σε εμάς και εγκαταλείψουν την παλιά θεωρία των συναισθημάτων. Ο Νεοϋορκέζος πιανίστας γνωστός και ως "Μιχάλης ο ποιητής", που συνεργάστηκε μαζί τους σχεδόν εξ αρχής, παρενθέτει ένα διεθνικό όραμα που βλέπει από Γουατεμάλα και Μαυριτανία μέχρι **Σουηδική Αραβία** με άξονα την ηλεκτρονική κιθάρα του αθεράπευτα ρομαντικού, του μεγάλου διαλογιστή **ΤΖΙΜΗ**. Είναι ο μεγάλος μαιτρ των συμβολικών χρήσεων του φαντασιακού, με όλες τις ιδεολογικές υποστασιοποιήσεις και τις επιστημολογικές καταχρήσεις που διαιώνίζει η μέθοδός του, και που κατορθώνει να εκπληρώσει την «ανδρογυνική πληρότητα» προνομιακά μέσα από την εμπειρία του οργανισμού.

We recommend focusing on the facilitative role of motivation: maximizing classroom interaction with peers.

Δύναται η λύσσα να παραγάγει καλλιτεχνικό έργο που να μην καταντάει σπαστικό? Τα πάντα γίνονται στη σύγχρονη καλλιτεχνική έκφραση των Αέρα Πατέρα, ιδίως στην ανεξέλεγκτη μετα-ηλεκτρο-ντανς βερσιον τους.

Μήπως ο έλεγχος ακριβώς των μέσων είναι η απάντηση; Σε συνδυασμό με μια γόνιμη φαντασία που μαρτυράει καλλιέργεια και όχι εξαλλοτητα!

Η γραφομανία, που καμιά φορά μας παρασύρει σε μία αέναη ρουφομανία αλλά και η φωνητική δυστροπία, καταπίνεται σαν αντίδοτο στη θεματική αβιταμίνωση μόνο αν η δοσολογία συγκρατείται σε ευθεία αναλογία με την οργανομορφική μέριμνα.

Έννοια σας, και την ξέρουν από έξω και ανακατωτά την δουλειά οι παλικάροι των Αέρα Πατέρα!

Ηξεις-αφήξεις ο ελληνόχρωμος χεβι ροκ λυρισμός τους που καταφέρνει να μας αδειάζει στα μισά του δρόμου έναν προς έναν!

Doing so robs them of quality time
in quality texts and hardly cultivates a love

Έλα όμως που τίποτα απ' τα δυο δεν παίζει!

Θα μπορούσε να σκάσει οπουδήποτε ανθεί η ποπ καλλιτεχνία κι όπως κι αν έχει, ο **γλωμός**, ο **κομπός ηλεκτρομοντερνιστής "Ανδρέας ο εραστής"**, και ο σπαρακτικά λυρικός **"Didi"**.

Η ξεκάθαρη **girl group δροσιά** των Αέρα Πατέρα δεν πνίγεται στο σκότος που τυλίγει τις ηλεκτροπεριοχές της **"Άννας Γούλα"** που έβγαλε σε κοινή θέα τον πρωτογονισμό τους που ούτως ή άλλως με αυτόν τον τρόπο τον ξεφορτώνονται, (υποθέτω κιόλας).

Κοινωνιολογικό μάλλον πάρα αισθητικό είναι το θέμα της εργασίας τους.

Δεκτόν!

Κλείνουν όμως όπου να 'ναι κοντά τρία χρόνια από την εμφάνισή τους στην Αθηναϊκή underground μουσική σκηνή. Και εδώ θα πρέπει να αναρωτηθούμε: άραγε πόσοι εμμένουν τόσο σταθερά σε ψυχικές παρά σε χρηστικές αξίες;

Δεν διέψευσαν λοιπόν την εκτίμηση μας- **και μπράβο τους!**

Μας έδωσαν κορυφαίες σύγχρονες συνθέσεις σε **πρώτη** ηχογράφηση οι περισσότερες από έναν ιθύνοντα νου που ελέγχει με επάρκεια τόσο τις κλασικές οροθεσίες όσο και τις μετα ρομαντικές ρήξεις.

Καλή κίνηση το μοίρασμα του μικροφώνου τους ανάμεσα στο πανκ και το νεομέταλ, ανταλλάσσοντας φιλοφρονήσεις, δίχως ο καθένας να κρατάει τα σπουδαία για πάρτη του.

Μια χαρά ποπροκάρουν - κεφάλια, μπιτάτα, νιουγουεβίστικα, **ερωτικά** δίνοντάς μας μεγάλες καλοκαιρινές επιτυχίες που τις έλιωσε παίζοντάς τες ξανά και ξανά ο Τσαουσόπουλος στα μπιτσόμπαρα, κάνοντας τα πιπίνια να φτάνουν στα όρια του παροξυσμού!

Οι Αέρα Πατέρα είναι μακράν **οι σοβαρότεροι βοκαλίστες** των καιρών μας, επιπλέον, **είναι αρκετά κατασταλαγμένοι** ώστε να μην επικεντρώνουν το έργο τους σ' αυτό τους το χάρισμα. Μάλιστα, θα έλεγες ότι τα μέρη των εγχόρδων, των πνευστών, των κρουστών ή και άλλων φωνών και χορωδιών έχουν το μερίδιο του λέοντος σε συνθέσεις υπεράνω κατηγοριοποίησης που, σχηματικά, τις τοποθετείς στο μεσοδιάστημα, κλείνοντάς μας ξεκάθαρα το μάτι ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, **και είναι σίγουρα καλύτερος...**

Δεν είναι λοιπόν μόνον ο τεράστιος **“Χάρης Ραφτογιάννης”** που τους συντροφεύει γλυκά σε τούτο

το ταξίδι και μας κάνει κοινωνούς όλους μας, αλλά και το ήθος τους, ως γνωστικό αντικείμενο στο σύστημα των επιστημών έχει φύση διττή, εντάσσοντας τους στο χώρο της φιλοσοφίας, ενώ στον αντίποδα αυτών, η τεχνική του άσματος και της δημιουργίας των διαφόρων μουσικών κλιμάκων, έρχεται σε αντίθεση με τη "θεωρία" των ήχων και τα δυσνόητα έως ασύλληπτα για τους πολλούς **"Πυραύλια"** θεωρήματα, με κύριους εκφραστές τους γιγαντιαίους **"Κόστ Σιγαρέτ"**, και **"Αλεκάρα"**. Με αυτά τα θεωρήματα επιχειρείται μια ιστορικοφιλολογική επισκόπηση και κατάταξη τους στο ανώτατο θεωρητικοφιλοσοφικό επίπεδο.

Ως εκ τούτου, δημιουργούνται δύο μεγάλες ομάδες θεωρητικοτεχνικών και φιλοσοφικών εγχειριδίων, οι οποίες αναπτύσσονται σε μια ιστορική αναδρομή με βάση την επιρροή που άσκησαν τόσο Ο **"Γεωτρύπανος"**, ο **"γέρο Μπίτνικ"**, Ο **"μπέρντι"**, αλλά και τόσοι άλλοι **γεροδεμένοι καλλιτέχνες που έζησαν την μαγεία της κορύφωσης στο αερόπλοιο που ταξιδεύει όλους μας και αέναα στην ΑΕΡΟΛΑΝΔΗ!**

Στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω πολύ τον κο Σάββα Παπαπέτρου, στατιστικολόγο, για την πολύτιμη βοήθειά του στην κατανόηση, δύσκολων για εμένα, εννοιών και στοιχείων.

Τους Διευθυντές, και τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων που έλαβαν μέρος στην έρευνα, πρόσχαρα, με καλή διάθεση και με πνεύμα συνεργασίας.

Την Αντιόπη, τη Σοφία, τον Θανάση και τη Θάλεια, την Χαρά, την Ειρήνη, την Γωγώ, τον Μιλτιάδη και τον Σοφοκλή για τη φιλοξενία τους στο εξωτερικό, και για τις ατελείωτες συζητήσεις μας πάνω σε ερευνητικά θέματα.

Στην τριμελή μου επιτροπή, που μεταξύ άλλων, με έμαθε, ότι η λεπτομέρεια έχει ιδιαίτερη σημασία και την επίκουρη καθηγήτρια Φέτα Χρυσοστόμου, που με τις εύστοχες παρατηρήσεις της με ενθάρρυνε.

Και τέλος τον αναπληρωτή καθηγητή του τμήματος **Π.Ψ.ΣΑΡΔΕΛ** του Πανεπιστημίου Αθηνών και

Αλεούτιων νήσων Ιωσήφ Ματσάγγουρα, ο οποίος από τα πρώτα κιόλας βήματα με καθοδήγησε και μου παρείχε διευκρινίσεις για το πρόγραμμά του.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω..... τι έγινε που πήγε η άλλη σελίδα ?